

المپیک در معرض اعتصاب

اتحادیه هنرمندان نمایشی فرانسه (SFA) در آستانه المپیک پاریس اختاریه اعتصاب صادر کرد. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، مراسم افتتاحیه المپیک در پاریس با تهدید اعتصاب اتحادیه هنرمندان نمایشی فرانسه - با حضور بازیگران، رقصندگان و آکروبات‌ها- با چالش جدی روبه‌رو شده است. سازمان دهندگان مراسم افتتاحیه المپیک پاریس با اختصار اعتصاب نمایندگان اتحادیه نمایشگران شوکه شده‌اند. با نزدیک شدن به بازی های المپیک پاریس، درگیری در اتحادیه هنرمندان نمایشی فرانسه (SFA) بر سر دستمزد اجراکنندگان به وجود آمده است. تولید عظیم نمایش افتتاحیه در تاریخ ۲۶ جولای در رودخانه سن، ۳۰۰۰ هنرمند و ۴۰۰ هنرمند حرکات موزون را شامل می‌شود. این مناقشه جدید تنها مراسم افتتاحیه را تهدید نمی‌کند و سایه اعتصابی بر سر ترمینال افتتاحیه بازی‌های پارالمپیک نیز وجود دارد.

درگذشت بازیگر فلینی و پولانسکی

ایوون فورنو، بازیگر فیلم‌های «زندگی شیرین» فلینی و «انزجار» پولانسکی در ۹۸ سالگی درگذشت. مهر ضمن اعلام این خبر به نقل از هالیوود ریپورتر نوشت، ایوان فورنو بازیگر پرزرق‌وبرقی بود که بازی‌های به یادماندنی در فیلم‌های به یاد ماندنی از جمله «رفیقه‌ها» میکال آنجلو آنتونونی برنده شیر نقره‌ای ونیز در سال ۱۹۵۵، «زندگی شیرین» فدریکو فلینی در سال ۱۹۶۰ و «انزجار» رومن پولانسکی در سال ۱۹۶۵ از خود به‌جای گذاشت. در کارنامه او همچنین بازی در «لیسیون» ری میلان (۱۹۵۶)، «قاتل» کلود اوتان لارا (۱۹۶۳)، «اسرار دکتر مابوس» مونتو دی سانتیس (۱۹۶۴) و «سواپی» کلود شاپرو (۱۹۶۷) جای دارد. او با ژاک ناتو، فیلمبردار فرانسوی ازدواج کرد. این دو هنگام فیلمبرداری «داستان کنت مونت کریستو» در سال ۱۹۶۱ با هم آشنا شدند و از آن سال تا زمان مرگ ناتو در سال ۲۰۰۷ با هم زندگی کردند. ایوون فورنو به گفته پسرش، در خانه خود و بر اثر عوارض ناشی از سکته درگذشت.

سه تفنگ‌سوار

گفت‌وگو با نویسنده سوزوکی و جو هیسایشی درباره هایاتو میازاکی و تجربه کار کردن با او

هایاتو میازاکی، کارگردان

زینب کاظم خواه خبرنگار گروه فرهنگ

جو هیسایشی: چیزی که بیشترین اهمیت را برایم دارد، ساختن بهترین است. مهم‌ترین چیزی که در زندگی برای آقای میازاکی اهمیت دارد، نقاشی کشیدن است. ما هر دو روی مهم‌ترین چیزهایمان در زندگی تمرکز کرده‌ایم

هایاتو میازاکی، انیماتور معروف ژاپنی دوست ندارد مصاحبه کند، برای همین در طول سال‌ها فعالیت مصاحبه‌های اندکی داشته است. در کنار دلایل شخصی که برای مصاحبه نکردن دارد، دلیل مهم‌ترین است که او به معنای واقعی کلمه یک معتاد به کار است و از هر چیزی که او را از کارش دور کند متنفر است. توشیو سوزوکی، تهیه‌کننده و دوست دیرین میازاکی به یاد می‌آورد که اوایل کارشان در استودیو گییبلی، او از ۹ صبح شروع به کار می‌کرد و تا ۴:۳۰ صبح به کارش ادامه می‌داد. اما در سال‌های اخیر کمی تعدیل شده و نیمه شب به خانه می‌رود. یوسوئو اوتسوکا انیماتوری که چندین پروژه با او کار کرده است،

گفت که همیشه فکر می‌کرد اگر میازاکی کار را رها کند، خواهد مرد. خود میازاکی زمانی گفته بود که تصور او از تعطیلات، یک چرت کوتاه است. هایاتو میازاکی متولد ۱۹۴۱ انیماتور، کارگردان، تهیه‌کننده، فیلمنامه‌نویس، نویسنده و مانگاکای ژاپنی و یکی از بنیانگذاران استودیو گییبلی است. میازاکی داستان‌نویسی چیره‌دست و سازنده فیلم‌های سینمایی انیمیشن است که مورد تحسین بین‌المللی قرار گرفته است و از نظر رسانه‌ها، به عنوان یکی از برجسته‌ترین فیلمسازان تاریخ انیمیشن جهان است. از آنجا که میازاکی درباره فیلم «پسرک و مرغ ماهیخوار» گفت‌وگو کرده است، این گفت‌وگو با سوزوکی، تهیه‌کننده‌اش و هیسایشی، آهنگساز است. اخبار بازنشستگی هایاتو میازاکی هرگز قابل اعتماد نیست. اظهارات مکرر استاد ژاپنی انیمیشن مبنی بر بازنشستگی از فیلمسازی، واکنشی به تلاش و فشار عظیمی است که در ساخت هر یک از جهان‌های عمدتاً با دست خلق شده‌اش با

آن رویه‌روست. حداقل این چیزی است که توشیو سوزوکی، بنیانگذار استودیو گییبلی و دست راست میازاکی، در ۴۰ سال گذشته به آن باور دارد. سوزوکی توضیح می‌دهد: «هر بار که او فیلمی را تمام می‌کند، آن قدر خسته است که نمی‌تواند به پروژه‌ی بعدی فکر کند. او تمام انرژی جسمی و روانی‌اش را صرف می‌کند. او به قدری زمان نیاز دارد تا ذهنش را خالی کند تا کاغذی سفید داشته باشد که ایده‌های جدید سرآش بیاید.» یک دهه بعد از فیلم «باد برمی‌خیزد» میازاکی - که به عنوان آخرین فیلم او معرفی شد - جدیدترین فیلم این کارگردان ۸۲ ساله «پسرک و مرغ ماهیخوار» بعد از موفقیت چشمگیر در ژاپن، در ایالات متحده آمریکا اکران شد، آن هم بدون هیچ تبلیغات سنتی. با اینکه این کارگردان هیچ مصاحبه‌ای درباره‌ی «پسرک و مرغ ماهیخوار» نگرفته است، سوزوکی ۷۵ ساله که تهیه‌کننده‌ای کهنه‌کار است و جو هیسایشی ۷۲ ساله، آهنگساز دیرین

دنیا جایی شکننده است

درباره فیلم پسرک و مرغ ماهیخوار ساخته هایاتو میازاکی

هم با بازیابی یا تبلیغاتی اندک که کمی قبل از اکران فیلم صورت گرفت، تنها سرخ‌هایی که مخاطبان بالقوه درباره‌ی فیلم داشتند پوستری بود که یک پرندگی عجیب‌وغریب را به تصویر می‌کشید با عنوان اصلی «چگونه زندگی می‌کنی؟» که از کتاب گنزابوریوشینو گرفته شده بود، داستانی که درباره‌ی پسر ۱۵ ساله

وقتی فیلم تحسین‌شده‌ی «پسرک و مرغ ماهیخوار» هایاتو میازاکی در فستیوال بین‌المللی فیلم تورنتو به نمایش درآمد، یکی از بزرگ‌ترین هواداران استاد ژاپنی برای معرفی فیلم روی صحنه رفت. گیلر مودل تورو، فیلمساز برنده‌ی اسکار گفت: «ما سعادت زیادی داریم که در دورانی زندگی می‌کنیم که موتزارت سمفونی‌هایش را ساخته است. میازاکی، استادی با همان قدر و قیمت موتزارت است و ما بسیار خوشبختیم که در دوران او زندگی می‌کنیم. او مدیومی که با آن کارش را شروع کرد، متحول ساخته و بارها و بارها نشان داد که کارش یک اثر هنری فوق‌العاده است.»

دل تورو ادامه داد: «به نظر من میازاکی بزرگ‌ترین کارگردان انیمیشن تاکنون است و فیلم‌های او پر از گفت‌وگوهای عمیق و پرسش‌های قابل تأمل است. این فیلم‌ها اصلاً آسان نیستند، بلکه فیلم‌هایی هستند که خود او را بسیار صمیمانه به تصویر می‌کشند، طوری که شما احساس می‌کنید با خود او دارید گفت‌وگو می‌کنید و آن‌ها در عین حال متناقض هم هستند، زیرا او درک می‌کند که زیبایی بدون وحشت و ظرافت بدون قساوت نمی‌تواند وجود داشته باشد.»

طرفداران این کارگردان، انیماتور و از بنیانگذاران استودیو گییبلی به خوبی از قدرت‌های جادویی جهان سینمایی میازاکی خبر دارند. شاید او بیش از هر فیلمساز زنده‌ی دیگری توانسته است مخاطبان را به دنیاهای رویاگونه ببرد که ظاهری متمایز و هنرمندانه و منطقی عجیب در خود دارند. باین حال آن‌ها با مخاطبان در سراسر دنیا حرف می‌زنند زیرا شخصیت‌های اصلی اش طیف کاملی از احساسات و تجربیات را تجربه می‌کنند. شخصیت‌های اصلی کارگردان ۱۲ فیلم از جمله «شهر اشباح»، «همسایه من توتورو» و «شاهزاده مونونوکه»، اغلب با جهان‌های اثیری و موجودات ماوراءالطبیعی روبه‌رو می‌شوند. باین حال احساسات انسانی مانند شادی، عشق، ترس و غم و اندوه آن‌ها را هدایت می‌کند. این گواهی بر جذابیت همیشگی فیلمساز است و همان‌طور که دیدیم «فیلم پسرک و مرغ ماهیخوار» او، رکوردهای باکس آفیس ژاپن را شکست، آن

که باید درباره‌ی بقا در دنیایی که در مرگ، جنگ و غم و اندوه غرق شده است، چیزهایی را یاد بگیرد.

این فیلم با تکرار برخی مضامین و خطوط داستانی آثار میازاکی، روی ماهیت کوچک متمرکز است که در دنیای سورئال با موجودات جادویی و حیوانات سخنگو مواجه می‌شود. مانند تلفیقی از «الیس در سرزمین عجایب» لوتیس کارول و «فانی و الکساندر» اینگمار برگمان. پسر که مادرش را در آتش‌سوزی بیمارستانی در توکیو از دست داده، برای کنار آمدن با هوسر جدید پدرش - که از اقسا خاله کوچک‌ترش است - و خانه‌ی جدید آن‌ها در حومه‌ی شهر دوران سختی را سپری می‌کند.

در این زمان، مرغ ماهیخوار خاکستری به او پیله می‌کند و مدعی است، مادرش هنوز زنده است و در برجی مرموز زندگی می‌کند که دایی بزرگش که مدت‌هاست ناپدید شده آن را ساخته است. همه‌ی این‌ها مدت‌ها قبل از ورود قهرمان جوان به دنیای برج است؛ جایی که با طوطی‌های انسان‌خوار، نسخه‌های جوان‌تر بعضی از شخصیت‌های زندگی واقعی‌اش و ارواح حباب‌مانند بازمه‌ای به نام «واراوارا» مواجه می‌شود که باید برای متولد شدن در دنیای ماهیتو در سطح شناور می‌شدند.

همان‌طور که دل تورو در مصاحبه‌ی اخیرش اشاره کرد: «میازاکی بارها و بارها ثابت می‌کند که فیلم‌هایش نمی‌خواهد شما را شاد کند. آن‌ها درباره‌ی نشان دادن شیرینی و تلخی زندگی است؛ فقدان، عشق و زیبایی، همگی در کنار هم هستند. هیچ‌کاک زمانی گفت، تکرار با آگاهی یعنی سبک. میازاکی می‌گوید: «من در فیلم قبلی به چیزی که می‌خواستم، نرسیدم. بگذارید در این فیلم این کار را بهتر انجام دهم.» رویکرد او از نظر ریتم بسیار تأمل‌برانگیز و متفکرانه است. این استاد، با تجربه‌ی است چون از ابزارهای فانتزی صرف‌نظر کرده و شکوفا شده است. او سعی نمی‌کند دیگران را تحت تأثیر قرار دهد، بلکه کارش این است که بر زیبایی تمرکز می‌کند؛ مثل یک حرکت ساده و زیبا با یک قلم‌مو.

اریک بکمان، مؤسس کینوز جشنواره‌ی «انیمیشن فیلم است لس آنجلس»، به یاد می‌آورد: «اولین بار که پسرک و مرغ ماهیخوار را در استودیو گییبلی دیدم بعد از پنج دقیقه اشک‌هایم سرازیر شد. یک فیلم دیگر از میازاکی به جهان افزوده شده بود و چه نعمتی. بعد از دیدن فیلم‌هایی مانند: «همسایه من توتورو»، «شهر ارواح»، «شاهزاده مونونوکه» و «قلعه‌ی متحرک هاول»، دیگر می‌دانیم که هدایای